

[Ole Olsen]

Nu er der blevet sagt noget om, at det var deres eget program, de ville have ført 10 år frem i tiden, men jeg må sige, at det ikke er det, kristeligt folkeparti beder om. De er jo på en måde meget ydmyge og siger, at de vil gerne have regeringen til at komme med en eller anden plan. Vi små mennesker er altså bange og beder en eller anden komme og holde os i hånden.

På dette tidspunkt af en debat plejer de fleste partier at komme med deres program. Det er sådan set ligegyldigt, om man tager udgangspunkt i kapitalimport, arbejdsløshed, rentepolitik, eller hvad det nu er, for det er gennemgående det samme, man kan høre heroppefra. Det skulle såmænd ikke undre mig, om det også bliver det samme i dag – det eneste, der kan hindre det, er vel, at folk på denne tid af dagen gerne vil se at blive færdige, da vi endnu mangler et par forslag.

Der blev sagt et par ord om PP I og II, om, at det var lidt mærkeligt at se specielt på PP II, hvor der fandtes mange seriøse beregninger. Intet er jo gået mere galt næsten nogen sinde end med PP II. Det kunne selvfølgelig også være ganske interessant at få lavet en plan nu, om ikke for andet, så for om 10 år at se, hvordan det egentlig er gået. Det bliver let en ret akademisk opgave, man påtager sig ved at lave sådan en plan. Ved PP II brugte man det, man kalder neutral extrapolation, og det vil sige, at man forudsætter, at alle faktorerne faktisk er uændrede. Man forlænger nogle tendenser, der allerede eksisterer, og finder ud af, hvad det vil give. Nu var der adskillige af os, der allerede dengang sagde, at det var en umulig opgave, fordi disse forskellige tendenser ikke uden videre kunne forlænges.

Det, jeg nok mener at debatten mest burde dreje sig om – måske oven i købet i kristeligt folkepartis ånd – er, om vi skal stole på markedsmekanismen fremover, eller om og i hvor høj grad vi vil erstatte den med planlægning. Jeg er bange for, det nok ikke bliver det, der bliver debatteret i dag, men jeg vil sige, at jeg er ked af, at det ikke bliver det.

Freddy Madsen (DKP):

Det er måske lidt svært at finde ud af, hvad det er, kristeligt folkeparti vil med dette forslag, men så vidt jeg har forstået, bygger det på de planer, som kristeligt folkeparti

selv har lagt frem i tidens løb. Derfor synes jeg heller ikke, jeg kan gøre noget bedre end at citere det, der først blev sagt om kristeligt folkepartis planer, og som senere er gået over i historien og citeret i en lang række dagblade. Jeg skal citere fra Folketingstidende 1976–77, 1. samling sp. 193 fra den 20. oktober 1976, hvad vort partis daværende formand, Knud Jespersen, sagde om kristeligt folkepartis planer. Han sagde:

»Endvidere, når man taler om lønstop, bliver jeg altså nødsaget til at gøre nogle bemærkninger også til hr. Jens Møller. Så vidt jeg noterede i farten, har hr. Jens Møller på det kristelige folkepartis vegne fremlagt en plan. Det skulle være en Q-plan – jeg er lige ved at tro, at den vil gå over i historien som en kuk-kukplan. Denne kuk-kukplan indeholder forskellige mærkværdigheder.

I kuk-kukplanen siger man, at man skal give bøde for at give, kræve og modtage ikke-godkendte lønforhøjelser. Nu ved jeg jo godt fra mine ungdomsstudier af Bibelen, at hvis man bare tror tilstrækkeligt, så kan man gå på vandet. Jeg ser, at fru Inge Krogh nikker; jeg går ud fra, at fru Inge Krogh ikke har prøvet det, så havde hun nok ikke været i salen i dag.

Denne kuk-kukplan er jo i virkeligheden en provokation. Den indeholder ikke noget, der minder om næstekærlighed. Den er i virkeligheden et frygteligt angreb på de dårligst stillede, for i kuk-kukplanen er der ikke talt noget om løn og honorarer til bankerne. I løn og honorar i de 19 største danske banker – også til orientering for fru Inge Krogh og andre, der har forbindelse med kræfter uden for dette hus – udbetaler man 39,2 mill. kr. Ja men så vidt jeg ved, er det store forbillede – ikke for kuk-kukplanen, men for kristeligt folkeparti – Vorherre, og han sagde: lad de fattige komme til mig. Og jeg vil sige til de fattige: arme stakler! Hvis I skal overlades til de kristnes retfærdighed, så kommer man højre og bag om hr. Glistrup, og det kræver en hel del. Det er meget rart at vide, hvor man har det kristelige folkeparti. Når man tror på et bedre liv senere hen og gør alt for at ødelægge og fordærve dette liv nu, ja, så skal det jo nok blive godt.«

Jeg har villet citere dette ved denne lejlighed, fordi jeg tror, det stadig væk har gyldighed for kristeligt folkepartis intentioner. I øvrigt kan man læse det i den bog, som om